

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 7. Viri quoque luctu insanientes, qui se aquis suffocauerunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

Parthen.
in Erot.
cap. 27.
Strabo
li. 16.

aquas & mortem in filij. Alcinoë, vxor Polybi Corinthij, Xanthum Samium, relicto marito, secuta, pœnitentiâq; cerita, in mari, se viam sepelijt. Quin & Derceto, Semiramidis mater, cùm filiam ex adulterio conceptam in desertis exposuisset, tandem facti & sceleris pœnitentiâ mentis impositus, in lacu furorem & vitam extinxit.

§. VII.

Viri quoque luctu insanientes, qui se aquis suffocauerunt.

Fœminarum facilè delirantium, & extrema tentantium ista esse, aliquis dicit. Viri etiam à sensibus abeuntes fecere. Euenus Martis & Steropæ filius, ex Alcippe Oenomai filia, Marpissam susceperat filiam. Quam ab Aphareo, in chorea, raptam, quia comprehendere nequibat, in Lycorram Ætolia fluuium pronus ijt, vt citò, ac compediaria via, veniret ad Charontem. Refert idem, qui modò narratam necem, Plutarchus, Theseo in Cretam, ad Minotaurum interficiendum, nauiganti, Ægeum patrem eius, Athenarum regem præcepisse, vt, si, confecto monstro, incolumis rediret, ad lætitiæ argumentum, candidius vteretur velis; vt prospectantibus è portu amicis

Plutarch.
in Theseo.

amicis, superstitis vitæ fidem præstaret.
Theseum tamen cepit obliuio mandati.
Quapropter, cum acribus iisdem, quibus abi-
erat, remigraret velis, pater de filio despe-
rans ex alto in mare se deturbauit, & a-
quis à se imposuit nomen, vnde mare Æ-
gæum nuncupatur. Complexus est rem-
eleganti carmine Catullus, cuius versus
huc apponere placet.

*Ipse autem caca mentem caligine Theseus
Constitus, obliuio dimisit pectore cuncta,
Quæ mandata prius constanti mente te-
nebat :*

Catull.
de Nu-
ptiis Pe-
lei & Tho-
tidos.

*Dulcia nec masto sustollens signa parenti,
Sospitem, & ereptum se ostendit visere portū.
Namque ferunt, olim classi cum mœnia
Diua*

*Linqueret, & gnatum ventis concrederet
Ægeus,*

*Talia complexum iuueni mandata dedisse.
Gnate, mihi longâ jucundior vnice vitâ,
Gnate, ego quem in dubios cogor dimit-
tere casus,*

*Reddite in extrema nuper mihi sine se-
necta,*

*Quandoquidem fortuna mea, ac tua fer-
nida virtus*

Q Eripit

Eripit inuito mihi te, cui languida non-
dum

Lumina sunt gnati carâ saturata figurâ.

Non ego te gaudens latanti pectore mittâ,

Nec te ferre sinam fortuna signa secunde:

Sed primùm multas expromam menti
querelas,

Canitiem terrâ, atque in faso pulveri
fœdans:

Inde infecta vago suspendam linthea malo,

Nostros ut luctus, nostraq; incendia menti

Carbasus obscurâ dicat ferrugine Ibera.

Quod tibi si sancti concesserit incola Itoni,

Qua nostrum genus, ac sedes defendere
fretis

Annuat, ut tauri respergas sanguine dex-
tram:

Tum verò facito, ut memori tibi condita
corde

Hæc vigeant mandata, nec vlla obliteret
etas:

Ut simul ac nostros innisent lumina colles,

Funeſtam antemna deponant undiq; ve-
stem,

Candidâque intorti ſuſtollant vela ruden-
tes,

Quam primùm cernens, ut latâ gaudis
mente
Agn.

Agnoscam, cum te reducem fors prospera
sistet.

Hec mandata prius constanti mente te-
nentem

Thesea, cœu pulsa ventorum flamine nubes
Aërium niubi montis liquere cacumen.

At pater, ut summâ prospectum ex arce
petebat,

Anxia in assiduos absumens lumina fletus,

Cum primum inflati conspexit lintea veli,

Præcipitem sese scopulorum è vertice jecit:

Amissum credens inimiti Thesea fato.

Sic funesta domus ingressus tecta, paternâ

Morte ferox Theseus, qualem Minoidi
luctum

Obtulerat mente immemori, talem ipse
recepit.

§. VIII.

Alij viri aquis, sua sponte, bauisti

Quòd si hæc, tanquam à Poëtis narrata, in
fabulis habentur, extant certiora. Nam
Anius rex Thuscorum, quia filiam Saliam
à Catheo adolescente raptam non potuit
comprehendere, teste Plutarcho, in fluuium
se furiata mente egit; quem à suo nomine
fecit appellari *Anienem*; ut mortis infamia,
quamvis aquis inscripta, æternùm perse-
ueraret.